

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. Елин Пелин, 03.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛИН ПЕЛИН, V СЪСТАВ НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА, в публично заседание на шести април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росица Г. Тодорова

при участието на секретаря Стефка Сл. Методиева
като разгледа докладваното от Росица Г. Тодорова Административно
наказателно дело № 20231820200034 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Постъпила е жалба от Б. К. Х., ЕГН ***** от с..... Община Елин Пелин, Софийска област, ул. „.....“ № 20 срещу Наказателно постановление № 51/14.12.2022 г. на Началника на РУ Елин Пелин, с което на основание чл.257, ал.1 от ЗМВР ѝ е наложено административно наказание глоба в размер на 300.00 лева за извършено нарушение на чл.64, ал.2 от ЗМВР. Моли се наказателното постановление да бъде отменено като незаконосъобразно, по доводи изложени в жалбата и в съдебно заседание.

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Административно-наказващият орган – РУ Елин Пелин, редовно призовани не изпращат представител и не вземат становище по жалбата.

РП Елин Пелин редовно призовани не изпращат представител.

Жалбоподателят редовно призован не се явява, поддържа жалбата си чрез пълномощника си адв.Марков.

Съдът след като провери законосъобразността на атакувания административен акт и обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, намери за установено от фактическа страна следното:

Видно от обжалваното Наказателно постановление № 51/14.12.2022 г.

на Началника на РУ Елин Пелин, същото е издадено срещу Б. К. Х. въз основа на АУАН № 51/29.11.2022 г., с което на основание чл.257, ал.1 от ЗМВР ѝ е наложено административно наказание глоба в размер на 300.00 лева за извършено нарушение на чл.64, ал.2 от ЗМВР, за това, че: „На 24.11.2022 г. около 10.00 ч. е увредила и премахнала поставеното на ръба на бетонова колона на ограда ПВЦ – колянова тръба ф 40 служеща за аварийно отводняване на имота на нейния съсед И.Ф., ул. „.....“ № 22, като продължава да отправя обиди и закани за саморазправа към г-н Ф.. Посочените по-горе действия извършва след издадено от полицейски орган към г-жа Б. Х. на основание чл.64 от ЗМВР писмено разпореждане с рег. № 262р-23650/11.11.2022 г. по описа на РУ Елин Пелин.

Видно от АУАН № 51/29.11.2022 г. по описа на РУ Елин Пелин, същият е съставен от Р. Г. Б. – мл. полицейски инспектор при РУ Елин Пелин в присъствието на свидетеля Г. Н. В. срещу Б. К. Х., за това, че: „На 29.11.2022 г. около 13.00 часа в хода на проверката по преписка с рег. № 262р-26961/2022 г. по описа на РУ Елин Пелин се установи, че на 24.11.2022 г. около 10.00 ч. е увредила и премахнала поставеното на ръба на бетонова колона на ограда ПВЦ – колянова тръба ф 40 служеща за аварийно отводняване на имота на нейния съсед И.Ф., ул. „.....“ № 22, като продължава да отправя обиди и закани за саморазправа към г-н Ф.. Посочените по-горе действия извършва след издадено от полицейски орган към г-жа Б. Х. на основание чл.64 от ЗМВР писмено разпореждане с рег. № 262р-23650/11.11.2022 г. по описа на РУ Елин Пелин, с което е нарушила чл.64 от ЗМВР. АУАН е връчен на нарушителя на 29.11.2022 г. лично срещу подпис и подписан без възражения.

По делото са представени следните писмени доказателства съдържащи се по преписка № 262р-26961/2022 г. по описа на РУ Елин Пелин: докладна записка относно посетен сигнал за възникнал междусъседски спор в с..... ул. № 22 изготвена от младши инспектор Недков; сведения от И.Ф. Ф. и Б. К. Х.; протокол за предупреждение № 260р-26963/25.11.2022 г.; разпореждане на полицейски орган към Б. К. Х. рег. № 262р-23650/11.10.2022 г.

По делото са разпитани свидетелите Р. Г. Б. и Г. Н. В., които разказват, че в качеството на служители на РУ Елин Пелин са запознати с преписката. Свидетелят Б. заявява, че по повод сигнали за повредени ПВЦ тръби на

съседа ѝ, съставил писмено разпореждане на жалбоподателката да не уврежда за в бъдеще чуждо движимо и недвижимо имущество на съседа си И.Ф., поради възникнали между тях спорове. При последващ сигнал се установило, че жалбоподателката е премахнала ПВЦ коляно и ПВЦ тръба, което било в нарушение на издаденото от свидетеля писмено разпореждане. Във връзка с това нарушение за неизпълнение на полицейското разпореждане, свидетелят Б. съставил процесния АУАН. Свидетел по съставянето на АУАН станал Г. Н. В., който също присъствал на проверките.

При така установената фактическа обстановка съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок от легитимно лице – наказания с наказателното постановление, а разгледана по същество, съдът намира същата за основателна по следните съображения:

Настоящият съдебен състав намира, че при реализиране на административно наказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до накърняване правото на защита на жалбоподателя и тъй като същите са абсолютни не могат да доведат до разглеждане на спора по същество.

На първо място е налице нарушение на императивната разпоредба на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, според която наказателното постановление следва да съдържа пълно, точно и ясно описание на нарушението и да са посочени конкретните обстоятелства, при които същото е извършено, като изрично следва да се посочат датата и мястото на извършване на нарушението, както и всички факти, касаещи съставомерните признаци на нарушението. В конкретния случай в процесното наказателно постановление, а също и в АУАН въз основа на което е издадено, в обстоятелствената им част се съдържат противоречиви данни относно извода на административно-наказващият орган сочещ датата на която е извършено нарушението, липсва посочване и на мястото на извършването му. Посочено е, че „На 29.11.2022 г. около 13.00 часа в хода на проверката по пропескита се установило, че на 24.11.2022 г. около 10.00 часа жалбоподателката е увредила...“, като липсват данни относно мястото на извършване на деянието и конкретна дата на

извършването му, за да може да се направи единствен и обоснован извод, кога точно е извършено деянието – в деня на извършване на проверката или на друга дата.

Гореизложеното обуславя извод за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а именно липсата на важни реквизити, като дата и място на извършване на нарушението, което води до невъзможност за преценка законосъобразността на административния акт с разпоредбите на чл.33 от ЗАНН. Липсата на факти, касаещи съставомерни признаци на нарушението, особено факти, касаещи датата и мястото на извършването му, съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, които лишават нарушителя от възможност да разбере в извършването на какво нарушение е обвинен и по този начин адекватно да организира защитата си, а от друга страна лишава и съда от възможността да прецени кога е извършено нарушението, кога е констатирано и правилно ли е бил приложен материалния закон.

Разпоредбата на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН е империтивна и нейното спазване е не само абсолютно условие за формална изрядност и законосъобразност на наказателното постановление, но е и гаранция за правото на защита на наказаното лице. Датата и мястото на извършване на нарушението е съществена характеристика на всяко административно нарушение и е посочена от законодателя като самостоятелен елемент от съдържанието на наказателното постановление. Неясно посочената в наказателното постановление дата и място на нарушението не подлежи на саниране чрез тълкуване или по реда на члл.53, ал.2 от ЗАНН. Като задължителен реквизит и елемент от императивно регламентираното нормативно съдържание на наказателното постановление датата и мястото на извършване на нарушението е следвало да бъде обективизирана по надлежния начин, а не да се извежда чрез тълкуване.

От друга страна, съгласно чл.64, ал.1 от ЗМВР „Полицейските органи могат да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции. Разпорежданията се издават писмено.“. Според нормата на чл.64 ал.2 от ЗМВР: „При невъзможност да се издадат писмено, разпорежданията могат да се издават устно или чрез действия, чийто смисъл е

разбираем за лицата, за които се отнасят.“.

Самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно е наличието на допуснати съществени процесуални нарушения на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН, тъй като в него липсва конкретизирано описание на нарушението, както от обективна, така и от субективна страна, като не е посочено по ясен начин изпълнителното деяние. Чрез описанието на нарушението от фактическа страна в наказателното постановление, наказващият орган не е конкретизирал дали се касае за фактическия състав неизпълнение на разпореждане на орган на МВР, направено в изпълнение на функциите му“ или „противозаконно пречене на орган на МВР да изпълнява функциите си“, доколкото това са две различни изпълнителни деяния. Безспорно е, че неизпълнението на полицейските разпореждания е съставомерно деяние, за което е предвидена и санкционната разпоредба на чл.264, ал.1 от ЗМВР. Безспорно е също така, че съставомерно е и противозаконното пречене на полицейските органи да изпълняват функциите си – чл.257, ал.1 от ЗМВР. Ето защо в наказателното постановление следва да е налице прецизно описание на всички обстоятелства по извършеното нарушение, както и да е ясно изразена волята на наказващия орган, за кое административно нарушение е санкциониран нарушителя – по чл.264, ал.1 от ЗМВР или по чл.257, ал.1 от ЗМВР, което в случая не е сторено.

Отделно от това е налице неяснота относно правна норма, която е приета за нарушена от актосъставителя и наказващия орган, тъй като в нито в АУАН нито в издаденото въз основа на него наказателно постановление се сочи, коя от съдържащите се в чл.64 от ЗМВР няколко алинеи е нарушена.

Предметът на административно-наказателното производство се очертава от фактическите и правни обстоятелства, които са залегнали в акта за установяване на административното нарушение и в правораздавателното наказателно постановление. Част от тях изискват посочването на правната квалификация, отразяваща релевираното нарушение, което се твърди, че е извършено - чл.42, т.5, респективно чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. Видно от представеното по делото и атакувано наказателно постановление, както и от процесния акт е, че административно-наказващия орган е отразил в тях непълна и неконкретизирана правна квалификация, което сочи, че е

допуснато нарушение на изискването на чл.42, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН - не е определена несъмнено и категорично законовата разпоредба, която е нарушена, по начин който изключва възможности за тълкуване. С констатираните нарушения административно наказващият орган е допуснал съществено нарушение на санкционната процедура по индивидуализиране и очертаване на деянието от правна страна, а от тук и несъмненост от обективната му страна. Не може определянето на санкциониращата правна норма да се извлича по тълкувателен път от данните по преписката, предвид правораздавателния характер на наказателните постановления. Винаги неточното посочване и описване на значими съставни части на нарушението, каквото е определяне на разпоредбата, която е нарушена е съществено нарушение. Това е така, защото наказателното постановление е акт на правораздаване и очертава фактите и обстоятелствата, формиращи състава и правната квалификация на конкретното нарушение, което прави невъзможен адекватния контрол по същество и адекватното и пълно упражняване право на защита по същество.

Разпоредбите на закона са категорични - АУАН и наказателното постановление следва да съдържат предвидените в ЗАНН реквизити, което е условие за тяхната законосъобразност, като същите следва да са посочени по начин, небудещ съмнение. Тези реквизити не могат да бъдат извличани по пътя на формалната или правна логика, тъй като това би имало за последица неопределеност на регламентацията на обществените отношения и в сериозна степен би застрашило правото на защита на привлеченото към отговорност лице. Ето защо наказателното постановление следва да бъде отменено изцяло.

Предвид гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 51/14.12.2022 г. на Началника на РУ Елин Пелин ОД МВР София.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на глава XII от АПК пред Административен съд – София област в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Елин Пелин: _____